

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatio Synoptica De Ivdiciis Ad Lib: II. Decretal:
Gregorii IX.**

**Herberstein, Ferdinand von
Tabarelli de Fatis, Donato Vincenzo**

Spirens., 1660

19. Denunciatio Canonica quid? qui ab ea repellantur? quod inter hanc
discrimen, & accusationem? quomodo dividatur? an ad eam infamia
praecedere debeat? an trinamonitio?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11416

non tenēris: cum gravi enim damno proprio non tenēris dāmnu alteri imminens impedire, nisi fortè esset dānum commune, tunc enim aliquod dānum proprium sustinere tenēris. ut benē *Leff: lib: 2. de just: c. 30. Disput: 6. n. 50. 2. edit.* 4. casus, quo à revelatione delicti excusaris, est: si à fide dignis non acceperis. *Leff: supra.*

19. Denunciatio Canonica, de qua hic propriè agimus, est alicuius criminis apud Judicem absq; inscriptione legitimè facta delatio potissimum ad emendationem rei. Colligitur ex *cap: 2. 3. & alijs hoc tit.* Ab ea, sicut & ab accusatione repelluntur infames, inimici, excommunicati. *cap. cum operteat. 19. & cap. seq. h. tit.* Et quemadmodum Monachius Abbatem suum delinquentem accusare, ita & denuntiare potest sumptibus ipsius Monasterii, siquidem instituta est hæc denunciatio contra Ecclesiam & Monasteriorum Prælatos, ut eorum excessus à subditis, Clericis, vel Monachis, si monitioni non acquieverint, referantur ad superiorem suum. *cit: cap: 2. & 3. quia ipsorum interest habere bonum Prælatum. arg: Can. Audacter. 8. q. 1. aut.*

aut etiam subditum. *cap. 1. in fin: de offic: Cusit.*
 Convenit cum accusatione, quod utraq;
 fiat coram Judice. Differt verò ab eadem.
 Primò in modo instituendi, nam ad accu-
 sationem necessaria est inscriptio, non
 ad denunciationem, nec denuncians pro-
 priè se facit partem, sicut accusator. Se-
 cundò, fine, quia accusatio principaliter
 fit ad pœnam & vindictam publicam, ut
 scilicet delictum puniatur, denunciatio
 verò fit ad emendationem & correctio-
 nem vitæ, atque ob eam causam non est
 opus inscriptione, sed amicâ præmonitio-
 ne: quâ non obstante, si in eodem perse-
 veret criminis, tunc demum nuntiari &
 deferri debet Judici Ecclesiastico: aliâs à
 denunciatione repellitur is, qui non præ-
 monuit. *cit: cap. 2. h. t.* In quo rursus ab ac-
 cusatione distinguitur, quam fama publi-
 ca præcedere debet: nec sufficit infamia
 ad condemnandum nisi probetur. *cap. In-*
quisitionis 21. cap. accedens 23. h. t. quam-
 quam hæc inducat infamato necessitatem
 purgationis, in qua si deficiat, punitur ut
 convictus. *toto tit. de purg. Can.* Dividitur
 verò in specialem & generalem. Illa com-
 petit

petit iis tantum, quorum interest habere bonum Prælatum. cap. cum olim h.t. & requirit monitionem trinam Can. Quapropter 2. q. 7. aut binam cap. cum dilectus. h.t. priusquam ab officio aut beneficio removatur, repellit denunciantem criminis exceptione cit: cap. cum dilectus. Hæc est (quæ etiam vocari solet publica) quando agitur de matrimonii impedimentis revelandis, ut affinitate &c. quæ monitionem non præexigit, sed quilibet eam facit, cap. ad dissolvendum. de spons. impub.

20. Regularis denunciatio (quæ secundum quosdam uti & Canonica adiudicialem reducitur) est, quæ expeditur secundum diversas Religiosorum constitutiones, de plano & simpliciter, non admissa contra eam appellatione. cap. ad nostram. de appell. quia regulariter fit Prælato ut Patri ex fine correctionis fraternæ. Dico regulariter, quia fieri etiam, potest Prælato ut Judici ex fine punitionis publicæ, ad aliorum terrorem & bonum communitatis.

21. Facta autem Prælato ut Patri, ex præcepto Evangelico prærequirit correc-